

ಚತುರ್ಗಳು: ಸೃಜನ

ಅಂತ ಒಂದಮ್ಮೆ ಹೊತ್ತು ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದುಂಟು. ಅದರೇನು ಮಾಡುವುದು, ಮನಸ್ಸು ತಡೆಯಲೇ ಇಲ್ಲ. ರಸ್ತನ ಗಡಾಯುಥದಲ್ಲಿ ಕಣಣ ಬಗೆಗಿನ ದುಯೋಧನ ವಿಲಾಪವನ್ನು ಓದುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಅವರಿಗೆ ಸಂವಾದಿಯಾಗಿ ರಾಘವಾಂಕನ ಚೆಂಡಮತಿಯ ಪ್ರಲಾಪ ನೇನಪಾಗಬೇಕೇ? ತೌಲನಿಕವಾಗಿ ನೋಡಲು ಅದನ್ನೂ ಬಳಿಯಿರಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಎನ್ನಿಸಿದ್ದೇ...

ಡಾಕ್ತರೇನೋ ಹೇಳಿದ್ದರು. ಮತ್ತೇನಲ್ಲ, ಒಂದಮ್ಮೆ ಉಳಿಕಿದ ಹಾಗಾಗಿದೆ, ಈ ಅಯಿಲ್ ರಬ್ ಮಾಡುತ್ತಿರಿ, ಒಂದು ತಿಂಗಳು ರೆಸ್ಪ್ ಮಾಡಿ, ಸರಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನವುದಾಗಿ. ಮಂಡೆ ಹೋಗಿ ಬರುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸಾಕಷ್ಟು ಕಾಲವಾಗಿದೆ. ಮತ್ತೇ ಒಂದು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ತಾನು ಕಡೆದು ಗುಡ್ಡೆ ಹಾಕುವ ಕೆಲಸ ಇರದಿದ್ದರೂ ಹೊತ್ತು ಕಳೆಯುವ ಸಮಸ್ಯೆ ಇದೆಯಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು ಆರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ ಕಲೀಡಿದ ಪಾಠದ ಪ್ರಸ್ತರಗಳನ್ನು ಮತ್ತೇ ಒದುವುದು, ಅದಕ್ಕೆ ತಾನು ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಶಿಂಝಿ ಪಡುವುದು... ಈ ಅಭ್ಯಾಸ ಮೊದಲಿಂದಲೂ ಇದ್ದದ್ದೆ, ಈಗ ಹೆಚ್ಚು ಅಷ್ಟೇ.

ಗೋಪಾಲ ಭಟ್ಟರು ಹುಡುಗರಲ್ಲ ಬಹಳ ಇವ್ವಪಡುವ ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಾತ್ಮರಾಗಿದ್ದವರು. ಅದೇ ಅವರಿಗೊಂದು ಹೆಮ್ಮೆಯಾಗಿತ್ತು. ಬೇರೆಲ್ಲ ತರಗತಿಗಳಿಗೆ ಬಂಕ್ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದ ಹುಡುಗರೂ ಗೋಪಾಲ ಭಟ್ಟರ ಕ್ಷಾಣಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಯಾವಾಗಲೂ ಬಂಕ್ ಹಾಕುತ್ತಿರಲ್ಲಿ. ಹಾಸ್ಯಮಿಶ್ರಿತ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಹಳಗನ್ನಡ ಕಲೆಸುವ ಮೋಡಿಯೇ ಅಂತಾದ್ವಾಗಿತ್ತು. ತಮ್ಮ ಭವಿಷ್ಯತ್ತೆ ಎಕನಾಮಿಕ್, ಸ್ವಾಟಿಷ್ಟಿಕ್ ನ ಹಾಗೆ ಈ ಲಾಂಗ್ವೆಚ್ ಗಳ ಮಾಕ್ರ್ ಕೌಂಟ್ ಆಗುವದಿಲ್ಲವೆಂದು ಗೊತ್ತಿದ್ದರೂ ಅವರ ಮಾತಿನ ಸ್ವಾರಸ್ಯಕ್ಷಾಗಿ ಅವರ ಕಾಸು ಯಾವಾಗಲೂ ಭಕ್ತಿಯೇ. ಹಾಜರಿಯನ್ನೂ ಅವರು ಯಾವಕ್ಕೂ ಕೂಗಿ ಕರೆದ್ದು ಇಲ್ಲ. ಸುಮ್ಮನೆ ರೈಚ್ ರೈಚ್ ಹಾಕಿದ್ದರೆ ಸಾಕಿತ್ತು.